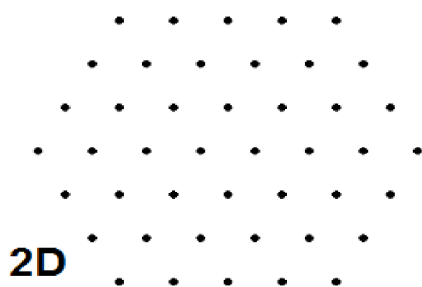
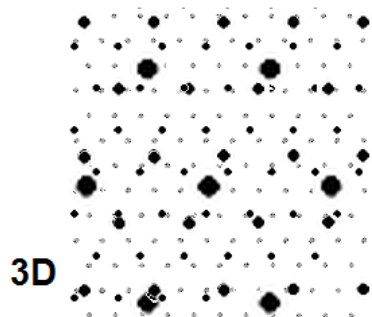

Universums största strukturer

För att kunna beskriva det största som finns krävs att vi även känner det minsta. Det stora och det lilla liknar varandra, betingar varann. Såsom ovan, så ock nedan och vice versa. Men, existerar över huvud taget en 'minsta enhet?' Svaret är ja! Gränsen för den minsta enheten står att finna i själva tomrummets struktur; vakuum, eller 'Etern'! Tomrummet har en kristallin struktur, där enheterna placerar sig på sju diameters avstånd från varandra. Det vill säga; "sjunde steget är återkomsten".

Vakuumentheter i två dimensioner

Vakuumentheter i tre dimensioner

Vakuumentheter (Nol) och frånvaron av dem (Nil) är inte materiella. De existerar blott som idéer eller 'urbilder'. Det är först när en Nol eller Nil bryter sig ur tomrummets struktur och blir till fria enheter (Noliter resp. Niliter) som en materiell betingelse har blivit till. Viktigast i detta speciella sammanhang är dock själva den kristallina strukturen, den skall återkomma i en 'högre dimension'!

Allt större gestaltningar

Ur vakuum bildas elementarpartiklar och efterhand mer komplex struktur såsom atomer, molekyler, grundämnen och materia i olika aggregationstillstånd. Vi kommer emellertid ta ett språng ända upp till den kosmiska nivån. Där finner vi fristående enheter som likväl är delar i ännu större komplex.

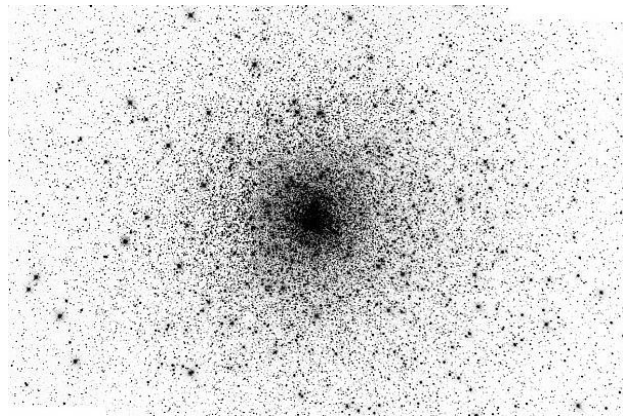
Solsystem

Fristående stjärnor samt stjärnor innehållande flera planeter och månar är den första anhalten. Vårt solsystem är välkänt för oss och hyser 8-10 planeter, beroende på hur man räknar. Enligt mig skapas inte planeterna ur en roterande gasskiva, som skolböckerna lär ut. Istället tar solen emot nya medlemmar från stationära objekt ur det s.k. 'Oorts moln'. Området är balanspunkten mellan den utåtriktade solvinden och solens inåtriktade gravitationskraft.

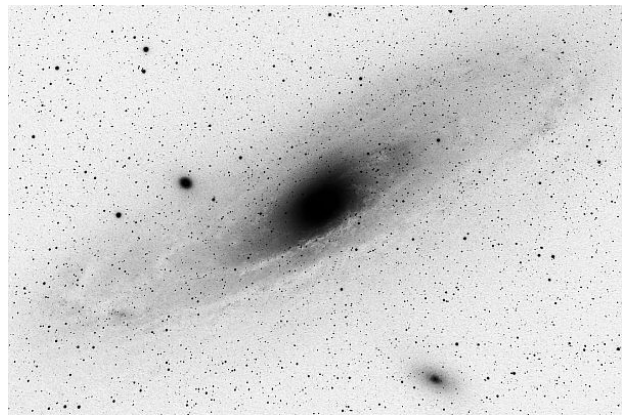
Stjärnhopar

Stjärnhopar är gravitationellt sammanhållna familjer av några enstaka stjärnor ända upp till tusentals stjärnor i en grupp. Vår sol tillhör ett 'lokalt interstellärt moln' men hör inte direkt till någon stjärnhop. Enligt mig är det en annan typ av gravitation som håller samman objekt av det här slaget. Gravitationens 'G-vågor' har en längre frekvens än här på jorden. Det förmodas finnas sex olika 'G-frekvenser' i vår del av Universum. G-vågor genomsyrar Universum.

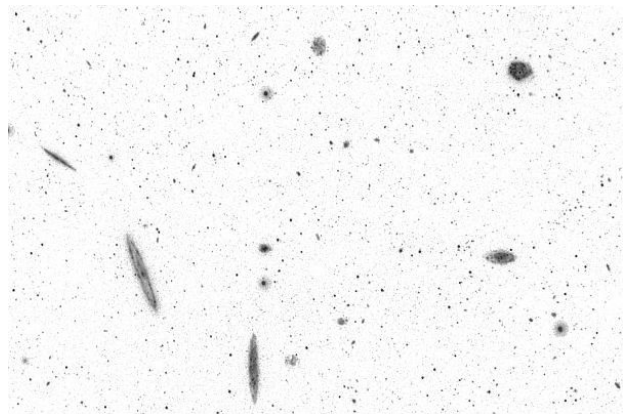
Galaxer

Galaxer utgör system av flera hundra miljarder stjärnor. Enligt mig skapas galaxer parvis ur ett (ofta roterande) moln av lika delar materia som antimateria. När modersystemet (format som en stavspiralgalax) delar på sig bildas två stycken spiralgalaxer, med motsatt materia. Identiska i det yttre men med olika 'kvaliteter'. Bilden till höger visar Andromedagalaxen, som enligt mig skapades i par med Vintergatan, vår galax. Den stora Andromedagalaxen har två 'satelliter'.

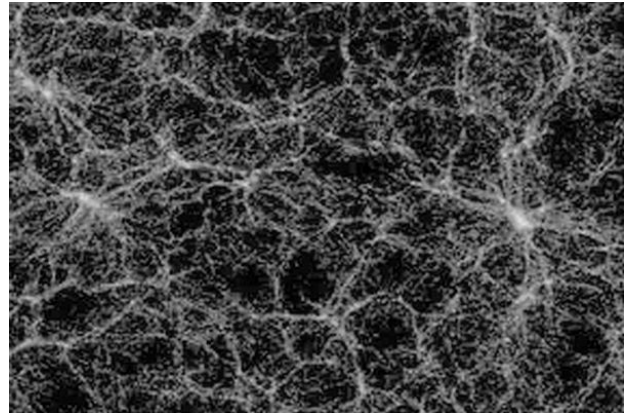
Galaxhopar

Galaxhopar är galaxfamiljer, med alltifrån ett fåtal medlemmar, upp till flera tusen stycken. Här till höger visas 'Virgohopen', ett system med upp till 2000 galaxer. Som en del av denna grupp ingår den 'Lokala galaxhopen', där vår egen galax Vintergatan återfinns. Galaxhopar ses ofta sammanfogade i universella 'strängar'. De sammanhålls sannolikt i en högre frekvens av G-vågor. Abstraktionsnivån börjar i det här skedet bli påtaglig; svårt för sinnet att greppa!

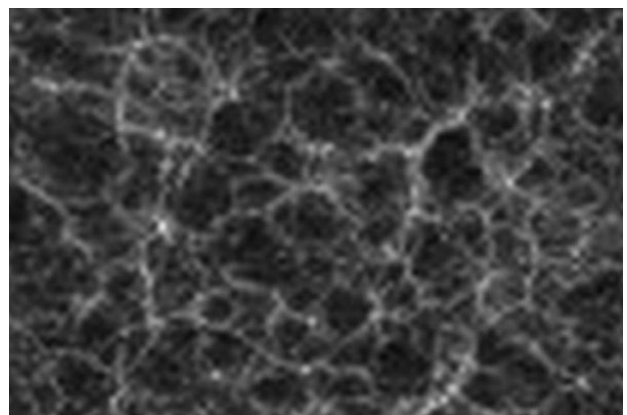
Neurala nätverk

Strukturerna i nästa nivå av vår studie har på ett kusligt sätt börjat likna 'hjärnceller' (neuroner), där utskott (dendriter) söker kontakt med andra förtätningar i kosmos. Universum är en oändlig och medveten helhet, varje väsens outsläckliga gestaltning. G-vågorna är den, i sig, medvetna energin som utgår från varje 'själskärna'. Kan det vara på annat sätt; Universum är perfekt i sitt uttryck; aldrig skapat, alltid närvarande. Vi är i stort och i smått, ständigt varseblivande.

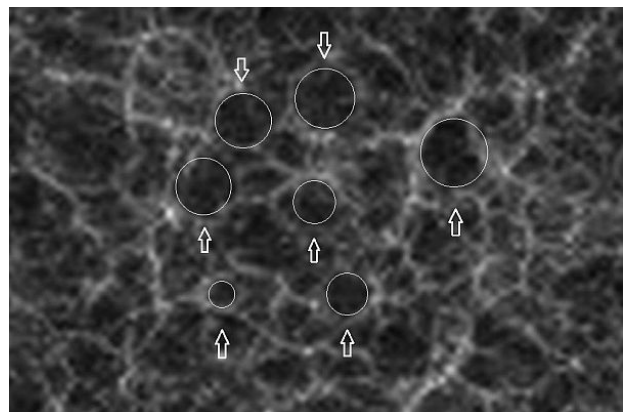
Hyperbubblor

Förtätningarna och strängarna av galaxhopar skapar helt naturligt gigantiska tomrum eller 'bubblor' där materien är tunnare. Jag har valt att kalla dessa tomrum för 'Hyperbubblor'. Då materien hela tiden strävar efter en ordnad och jämn fördelning, rättar sig bubblorna just efter vakuums kod; 'sjunde steget är återkomsten'. Det kan vara svårt att urskilja denna struktur, speciellt eftersom vi ser ett tredimensionellt mönster; bubblor framför och bakom varann.

Megatomrummet

Hyperbubblorna är i själva verket oberoende enheter i ett helt nytt vakuum. Dessa enheter är inte 'materia' i sig själva. Först när de förskjuts ur sitt mönster skapas s.k. 'megamateria'. Den dimensionen har en 'oförgänglig' egenskap, till skillnad från vår egen förgängliga tillvaro. Att notera: Vakuumentheter kan sägas existera i sex oberoende storlekar! Kontentan är att kosmos rymmer sex Megatomrum plus ett sjunde som är helt förändligt. Nog är tillvaron komplex!

Anm. Det finns tankeluckor i texten men en alltför detaljerad beskrivning skulle göra dokumentet tungt, långrandigt och förmodligen helt oläsligt. Bättre med en översikt! JRSN